

Konspekt katechezy do II klasy szkoły ponadgimnazjalnej

Temat: Cierpienie nie jest karą za grzechy- uzdrowienie Bartymeusza.

Czas trwania: 2 godziny lekcyjne.

Cel ogólny: ukazując historię uzdrowienia niewidomego od urodzenia uświadomić uczniom, że Jezus nauczał, że cierpienie i choroby nie są karą za grzechy.

Cele operacyjne: Uczeń:

- analizuje fragmenty Ewangelii: Mk 10, 46 - 52 oraz J 9,1- 41;
- wyjaśnia, jakie powody ludzkich cierpień i chorób podawali Żydzi;
- na podstawie Ewangelii argumentuje, że choroba nie jest kara za grzechy;
- opowiada o uzdrowieniu niewidomego od urodzenia;
- wyjaśnia, czym jest duchowa ślepotą;
- opowiada o różnych postawach człowieka wobec i w cierpieniu;
- podejmuje postanowienie modlitwy za chorych i cierpiących.

Metody i wskazówki metodyczne do pracy oraz formy katechezy:

- analiza tekstów - zwracamy uwagę na dobrą jakość wydruku, odpowiednią czcionkę, dobry format;
- uroczyste czytanie Pisma Świętego - zwracamy uwagę na tempo, dykcję lektora;
- prezentacja, pokaz – sprawdzamy sprzęt, zasilanie, podpięte przewody, działanie Internetu, mamy sprawdzoną płytkę, z której można prezentację odtworzyć, gdyby łącza Internetu zawiodły; na dysku przenośnym mamy przygotowaną piosenkę;
- metoda: burza mózgów: burza mózgów w dydaktyce; metoda ta znana jest także pod nazwami "giełda pomysłów" lub "fabryka pomysłów", angażuje wszystkich uczniów, każdemu dając możliwość nieskrępowanej wypowiedzi; jest to metoda, która polega na możliwości szybkiego zgromadzenia wielu hipotez rozwiązania postawionego problemu w krótkim czasie;
- metoda: *klasowa gra planszowa*: klasę dzielimy na 4,5 osobowe zespoły; każda grupa wymyśla kilka pytań lub poleceń dotyczących tekstu (temat czy tekst można podzielić na części, aby pytania się nie powtarzały), pytania zespoły zapisują na kolorowych kartkach A4 (jedna drużyna-jeden kolor), wszystkie kartki układają na ziemi tworząc zamknięty okrąg. Niezbędne są: duża kostka do gry oraz duże pionki - np. butelki albo kęgle plastikowe; do plansz możemy dodać dodatkowe kartki, np. cofnij się o dwa pola. Zespoły po kolei rzucają kostką i poruszają się swoimi pionkami, kiedy staną na polu innej drużyny odpowiadają na jej pytanie; ta drużyna ocenia czy odpowiedzieli prawidłowo, jeśli tak-przyznajemy punkt i zabieramy kartkę, jeśli nie-nie przydzielamy punktu i nie zabieramy kartki z pytaniem; wygrywa drużyna, która zdobędzie największą ilość punktów, a na ziemi nie będzie już kartek z pytaniami.

Pomoce i środki dydaktyczne:

- prezentacja fr. Ewangelii o uzdrowieniu niewidomego:
https://www.youtube.com/watch?v=2PPfXq_Zuas (7:52);
- świadectwo Janka Meli: <https://www.youtube.com/watch?v=MeaxhKHBYYcI> (4:17);
- piosenka *Dotknij Panie moich oczu*: <https://www.youtube.com/watch?v=aBZ1u93tDa0> (3:30);
- kartki z fragmentem Ewangelii J 9,1-41;

- kolorowe kartki A4, flamastry, kredki;
- duża kostka do gry, duże pionki (plastikowe butelki lub kręgle);
- komputer Internet, rzutnik.

Czynności katechety, czynności uczniów, przebieg katechezy	Metody i formy pracy
<p><i>Po wejściu uczniów katecheta zapisuje temat na tablicy.</i></p> <p><i>Katecheta wzbudza intencje modlitwy za wszystkich chorych i cierpiących.</i></p> <p>I. Wprowadzenie</p> <p><i>1. Katecheta wprowadza uczniów w temat lekcji: prosi, aby wyrazili swoje zdanie na temat powodów chorób i cierpień ludzi. Po wypowiedziach uczniów katecheta pyta, jak Żydzi traktowali ludzi dotkniętych chorobą.</i></p> <p><i>2. Katecheta włącza film o uzdrowieniu niewidomego.</i></p> <p><i>3. Katecheta wraca do tematu. Uczniowie wyjaśniają, że Żydzi uważali chorobę za karę za grzechy. Katecheta pyta uczniów co sądzą na ten temat.</i></p> <p><i>4. Świadekstwo Janka Meli. Uczniowie dyskutują na temat życia Jana Meli, na temat jego postawy wobec swoje niepełnosprawności.</i></p> <p>II. Rozwinięcie</p> <p><i>1. Katecheta wprowadza uczniów do słuchania fragmentu Ewangelii prosząc, aby wczuli się w sytuację człowieka niewidomego od urodzenia, pogardzanego przez ludzi przekonanych o tym, że zasłużył na karę z powodu grzechów swoich albo grzechów swoich przodków oraz, aby słuchając Słowa Bożego, spróbowali opowiedzieć jak się czuł uzdrowiony.</i></p> <p><i>2. Chętny uczeń uroczyście czyta fragment Ewangelii Mk 10,46-52.</i></p> <p><i>3. Uczniowie wyrażają swoje odczucia oraz omawiają jasne stanowisko Jezusa wobec żydowskiego poglądu o chorobie jako karze za grzechy.</i></p> <p><i>4. Uczniowie zapisują temat oraz zdanie: Uzdrowiając niewidomego od urodzenia Bartymeusza, Jezus pokazał, że choroba nie jest karą za grzechy.</i></p> <p><i>5. Katecheta pisze na tablicy: „duchowa ślepotą”. Uczniowie podają krótkie wyjaśnienia, czym ona jest. Na końcu odnoszą swoje określenia do Ewangelii, do odzyskania wzroku przez Bartymeusza, który dopiero po uzdrowieniu rozpoznał Jezusa.</i></p> <p><i>6. Katecheta włącza piosenkę „Dotknij, Panie moich oczu...”</i></p> <p>III. Klasowa gra planszowa</p> <p><i>1. Katecheta omawia instrukcję i zasady gry planszowej.</i></p> <p><i>2. Uczniowie układają pytania i polecenia do tekstu, zapisują je, układają na podłodze w formie zamkniętego kręgu i rozpoczynają grę.</i></p> <p><i>3. Gra klasowa.</i></p> <p>IV. Zakończenie</p> <p><i>Jeden z uczniów prowadzi modlitwę a zakończenie.</i></p>	<p>modlitwa <i>Ojcze nasz</i></p> <p>pogadanka</p> <p>prezentacja</p> <p>pogadanka</p> <p>prezentacja pogadanka</p> <p>uroczyste czytanie fragmentu Ewangelii</p> <p>pogadanka</p> <p>burza mózgów</p> <p>prezentacja piosenki</p> <p>gra</p> <p>modlitwa <i>Chwała Ojcu...</i></p>

Joanna Szydłowska

Załącznik nr 1

Proszę utworzyć pięć pytań lub poleceń do tekstu i każde z nich oddzielnie zapisać na kolorowej kartce.

Uzdrowienie niewidomego od urodzenia

J 9, 1 przechodząc obok ujrzał pewnego człowieka, niewidomego od urodzenia. 2 Uczniowie Jego zadali Mu pytanie: «Rabbi, kto zgrzeszył, że się urodził niewidomym - on czy jego rodzice?» 3 Jezus odpowiedział: «Ani on nie zgrzeszył, ani rodzice jego, ale [stało się tak], aby się na nim objawiły sprawy Boże. 4 Potrzeba nam pełnić dzieła Tego, który Mnie posłał, dopóki jest dzień. Nadchodzi noc, kiedy nikt nie będzie mógł działać. 5 Jak długo jestem na świecie, jestem światłością świata». 6 To powiedziawszy splunął na ziemię, uczynił błoto ze śliny i nałożył je na oczy niewidomego, 7 i rzekł do niego: «Idź, obmyj się w sadzawce Siloam» - co się tłumaczy: Posłany. On więc odszedł, obmył się i wrócił widząc. 8 A sąsiedzi i ci, którzy przedtem widywali go jako żebraka, mówili: «Czyż to nie jest ten, który siedzi i żebrze?» 9 Jedni twierdzili: «Tak, to jest ten», a inni przeczyli: «Nie, jest tylko do tamtego podobny». On zaś mówił: «To ja jestem». 10 Mówili więc do niego: «Jakżeż oczy ci się otworzyły?» 11 On odpowiedział: «Człowiek zwany Jezusem uczynił błoto, pomazał moje oczy i rzekł do mnie: "Idź do sadzawki Siloam i obmyj się". Poszedłem więc, obmyłem się i przejrzałem». 12 Rzekli do niego: «Gdzież On jest?» On odrzekł: «Nie wiem». 13 Zaprowadzili więc tego człowieka, niedawno jeszcze niewidomego, do faryzeuszów. 14 A tego dnia, w którym Jezus uczynił błoto i otworzył mu oczy, był szabat. 15 I znów faryzeusze pytali go o to, w jaki sposób przejrzał. Powiedział do nich: «Położył mi błoto na oczy, obmyłem się i widzę». 16 Niektórzy więc spośród faryzeuszów rzekli: «Człowiek ten nie jest od Boga, bo nie zachowuje szabatu». Inni powiedzieli: «Ale w jaki sposób człowiek grzeszny może czynić takie znaki?» I powstało wśród nich rozdzielenie. 17 Ponownie więc zwrócili się do niewidomego: «A ty, co o Nim myślisz w związku z tym, że ci otworzył oczy?» Odpowiedział: «To prorok». 18 Jednakże Żydzi nie wierzyli, że był niewidomy i że przejrzał, tak że aż przywołali rodziców tego, który przejrzał, 19 i wypytawali się ich w słowach: «Czy waszym synem jest ten, o którym twierdzicie, że się niewidomym urodził? W jaki to sposób teraz widzi?» 20 Rodzice zaś jego tak odpowiedzieli: «Wiemy, że to jest nasz syn i że się urodził niewidomym. 21 Nie wiemy, jak się to stało, że teraz widzi, nie wiemy także, kto mu otworzył oczy. Zapytajcie jego samego, ma swoje lata, niech mówi za siebie». 22 Tak powiedzieli jego rodzice, gdyż bali się Żydów. Żydzi bowiem już postanowili, że gdy ktoś uzna Jezusa za Mesjasza, zostanie wyłączony z synagogi. 23 Oto dlaczego powiedzieli jego rodzice: «Ma swoje lata, jego samego zapytajcie!» 24 Znowu więc przywołali tego człowieka, który był niewidomy, i rzekli do niego: «Daj chwałę Bogu. My wiemy, że człowiek ten jest grzesznikiem». 25 Na to odpowiedział: «Czy On jest grzesznikiem, tego nie wiem. Jedno wiem: byłem niewidomy, a teraz widzę». 26 Rzekli więc do niego: «Cóż ci uczynił? W jaki sposób otworzył ci oczy?» 27 Odpowiedział im: «Już wam powiedziałem, a wyście mnie nie wysłuchali. Po co znowu chcecie słuchać? Czy i wy chcecie zostać Jego uczniami?» 28 Wówczas go zelżyli i rzekli: «Bądź ty sobie Jego uczniem, my jesteśmy uczniami Mojżesza. 29 My wiemy, że Bóg przemówił do Mojżesza. Co do Niego zaś nie wiemy, skąd pochodzi». 30 Na to odpowiedział im ów człowiek: «W

tym wszystkim to jest dziwne, że wy nie wiecie, skąd pochodzi, a mnie oczy otworzył. 31 Wiemy, że Bóg grzeszników nie wysłuchuje, natomiast Bóg wysłuchuje każdego, kto jest czcicielem Boga i pełni Jego wolę. 32 Od wieków nie słyszano, aby ktoś otworzył oczy niewidomemu od urodzenia. 33 Gdyby ten człowiek nie był od Boga, nie mógłby nic czynić». 34 Na to dali mu taką odpowiedź: «Cały urodziłeś się w grzechach, a śmiesz nas pouczać?» I precz go wyrzucili. 35 Jezus usłyszał, że wyrzucili go precz, i spotkawszy go rzekł do niego: «Czy ty wierzysz w Syna Człowieczego?» 36 On odpowiedział: «A któż to jest, Panie, abym w Niego uwierzył?» 37 Rzekł do niego Jezus: «Jest Nim Ten, którego widzisz i który mówi do ciebie». 38 On zaś odpowiedział: «Wierzę, Panie!» i oddał Mu pokłon. 39 Jezus rzekł: «Przyszedłem na ten świat, aby przeprowadzić sąd, aby ci, którzy nie widzą, przejrzel, a ci, którzy widzą stali się niewidomymi». 40 Usłyszeli to niektórzy faryzeusze, którzy z Nim byli i rzekli do Niego: «Czyż i my jesteśmy niewidomi?» 41 Jezus powiedział do nich: «Gdybyście byli niewidomi, nie mielibyście grzechu, ale ponieważ mówicie: "Widzimy", grzech wasz trwa nadal.

Załącznik nr 2

Zasady klasowej gry planszowej.

1. Każdy zespół, po kolei, rzuca kostką i porusza się swoimi pionkami.
2. Kiedy pionek jednej drużyny stanie na polu innej drużyny, to ta pierwsza odpowiada na pytanie.
3. Drużyna, która wymyśliła pytanie ocenia, czy odpowiedzieli prawidłowo. Jeśli tak-przyznajemy punkt i zabieramy kartkę, jeśli nie-nie przydzielamy punktu i nie zabieramy kartki z pytaniem.
4. Wygrywa drużyna, która zdobędzie największą ilość punktów, a na ziemi nie będzie już kartek z pytaniami.